

Додаток
до наказу Міністерства економічного
розвитку і торгівлі України
09.07.2019 № 1161

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку)

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua

Р І Ш Е Н Н Я

19 червня 2019 року

Колегія Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затверджена розпорядженням голови Апеляційної палати Перевезенцева О.Ю. від 22.03.2019 № Р/35-19 у складі головуючого Чуяна Ю.В. та членів колегії Тумко Л.І., Говорухи М.О. розглянула заперечення Небабіна Віктора Георгійовича проти рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку) від 12.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Сингулярний спосіб запобігання угону транспортного засобу та забезпечення безаварійного руху транспортного засобу (автомобіля, літака, мотоцикла) в різних аварійних ситуаціях, включаючи: небезпечні гідрометеорологічні явища (бурі, зливи, туман, ожеледь, снігопад), аварійні ділянки доріг, при наявності на проїжджій частині доріг тварин і птахів із захистом автомобіля, водія автомобіля, пасажирів салону автомобіля і пішохода від загибелі і тяжких ушкоджень, в надзвичайних умовах, коли зіткненню автомобіля з пішоходом неможливо запобігти, при цьому виключають доступ в автомобілі водіїв, стан здоров'я яких не дозволяє безаварійно керувати автомобілем» (далі – «Сингулярний спосіб запобігання угону транспортного засобу») за заявкою № а 2016 04776.

Представник Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» (далі – заклад експертизи) – Коломієць О.В.

При розгляді заперечення до уваги були взяті такі документи:
заперечення вх. № ВКО/167-19 від 20.03.2019 проти рішення Мінекономрозвитку про відмову у видачі патенту на винахід «Сингулярний

спосіб запобігання угону транспортного засобу» за заявкою № а 2016 04776 (далі – Заперечення);

копії матеріалів заявки № а 2016 04776.

Аргументація сторін

За результатами кваліфікаційної експертизи, проведеної закладом експертизи з урахуванням змін і додаткових матеріалів, поданих у зв'язку з одержанням заявником попереднього висновку кваліфікаційної експертизи № 22948/ЗА/18 від 25.09.2018 встановлено, що заявлений винахід не відповідає умовам патентоздатності, визначеним для нього частиною 1 статті 7 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (далі – Закон): за пунктом 1 формули не є новим.

Також за результатами кваліфікаційної експертизи встановлено, що за пунктом 1 формули винаходу порушено вимогу єдиності винаходу, встановлену частиною 4 статті 12 Закону.

Експертиза проводилась відповідно до Закону та встановлених на його основі Правил розгляду заявки на винахід та заявки на корисну модель, які затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 05.03.2002 №197 (далі – Правила розгляду), та із врахуванням Правил складання і подання заявки на винахід та заявки на корисну модель, які затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 22.01.2001 № 22 (далі – Правила складання).

Заявка розглянута із врахуванням первинно поданих документів заявки: опису винаходу на 19 арк., креслень на 12 арк., та змінених документів заявки: опису винаходу на 1 арк. від 04.08.2018, який отриманий закладом експертизи 08.08.2016; формули винаходу на 2 арк. від 10.03.2018, яка отримана закладом експертизи 15.03.2018.

Аналіз поданих апелянтом матеріалів у відповідь на попередній висновок кваліфікаційної експертизи №22948/ЗА/18 від 25.09.2018 показав, що матеріали містять лише пояснення апелянта стосовно отримання ним патенту РФ, а також те, що апелянт вважає листування з експертизою марною витратою часу.

Апелянтом були повністю проігноровані вимоги, які стосувались приведення формули у відповідність Правилам складання, у тому числі вимоги, що стосувались єдиності винаходу.

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи № 336/ЗА/18 від 04.01.2018 апелянту повідомлялося про порушену вимогу єдиності винаходу, проте апелянт не усунув цей недолік та не вказав винахід, який підлягає подальшому розгляду. З огляду на це, в попередньому висновку кваліфікаційної експертизи від 25.09.2018 №22948/ЗА/18 зазначено, що, відповідно до пункту 6.4.11 Правил розгляду, проведена експертиза винаходу, зазначеного у формулі першим.

Враховуючи те, що апелянтом повністю проігноровані вимоги та твердження, що наводились в попередніх висновках №336/ЗА/18 від 04.01.2018, та №22948/ЗА/18 від 25.09.2018, експертиза не змінила своєї думки щодо невідповідності заявленого винаходу умові новизни.

Під час перевірки формули винаходу із врахуванням опису винаходу на відповідність вимогам, визначеним частинами 4, 7, 8 статті 12 Закону, відповідно до пункту 6.4 Правил розгляду, заклад експертизи зазначив наступне.

Відповідно до пункту 7.3.2 Правил складання, незалежний пункт формули винаходу (корисної моделі) повинен стосуватися лише одного винаходу (однієї корисної моделі) або групи винаходів, заявлених як альтернатива.

Відповідно до пункту 7.3.4 Правил складання, незалежний пункт формули винаходу (корисної моделі) не визнається таким, що стосується одного винаходу (корисної моделі), якщо він містить, зокрема, характеристику винаходів, які стосуються об'єктів різного виду чи сукупності засобів, кожний з яких має своє власне призначення, а в цілому зазначена сукупність не реалізує спільного призначення.

По-перше, незалежний пункт формули містить характеристику винаходів, які стосуються об'єктів різного виду, зокрема в незалежному пункті формули присутні ознаки, що характеризують спосіб, а також ознаки, які характеризують пристрій (ознаки, які характеризують конструкцію подушки безпеки).

По-друге, незалежний пункт формули містить сукупність засобів, кожний з яких має своє власне призначення:

1. Засіб попередження про небезпечні гідрометеорологічні явища;
2. Засіб попередження про небезпечні об'єкти на дорозі;
3. Засоби зменшення пошкоджень транспортного засобу і пішохода (що включає конструкцію подушки безпеки, та спосіб її використання);
4. Засіб контролю стану здоров'я водія;
5. Засіб блокування двигуна;
6. Засіб діагностування несправностей автомобіля;
7. Засіб примусового паркування автомобіля.

Проте, в цілому зазначена сукупність не реалізує спільного призначення, оскільки вона не спроможна здійснювати певне цільове перетворення матерії, яке не є простою сумою робочих функцій окремих засобів сукупності.

Враховуючи вищенаведене, незалежний пункт формули не визнається таким, що стосується одного винаходу. Причому, використання в формулі винаходу слова «сингулярний» ніяким чином не встановлює протилежне.

Відповідно до пункту 13.1 Правил складання, для характеристики об'єкта винаходу «процес» використовують, зокрема, такі ознаки:

наявність дії або сукупності дій;

порядок виконання таких дій у часі (послідовно, одночасно, у різних сполученнях тощо);

умови виконання дій: режим, використання речовин (вихідної сировини, реагентів, каталізаторів тощо), пристроїв (пристосувань, інструментів, обладнання тощо), штамів мікроорганізмів, культур клітин рослин чи тварин.

Проте у формулі наявна інформація, яка не може вважатися ознаками об'єкта винаходу «процес», оскільки належить до ефектів та явищ, що мають місце при здійсненні винаходу, зокрема:

«що забезпечує захист пішохода при бічному зіткненні з пішоходом»;

«для забезпечення жорсткості»;

«при цьому пішохід переміщується всередині ЗППБ і якщо пішохід переміщається в зворотному напрямку»;

«чим запобігають випадання пішохода з ЗППБ, при цьому пішохід здійснює коливальні рухи в ЗППБ і витрачає на них кінетичну енергію, яку він отримав при зіткненні з автомобілем, тим самим рятують його від пошкоджень і загибелі»;

«для додання жорсткості зовнішньої повітряній подушці безпеки».

Відповідно до пункту 13.3.2 Правил складання, для характеристики дії (заходу, операції тощо) як ознаки процесу треба використовувати дієслова активного стану, дійсного способу, теперішнього часу, третьої особи множини, наприклад, «нагривають», «зволожують», «загартовують» тощо.

Проте, у формулі наявні ознаки, які викладені з порушенням вищезазначеної вимоги, зокрема:

«автомобіль примусово паркується в безпечному місці, двигун вимикається, вмикається аварійна сигналізація і передається сигнал»;

«автомобіль примусово паркується в безпечне місце, двигун блокується і передається інформація».

Відповідно до пункту 7.1.2 Правил складання, формула винаходу повинна виражати його суть і викладатися ясно та стисло. Проте ознаки формули винаходу «якщо він різко погіршився (інсульт, інфаркт)», «засобах зв'язку (мобільний телефон)», викладені поняттями, що не дають можливості визначити обсяг правової охорони, оскільки не вдається встановити, чим є вираз в дужках: а) поясненням, б) окремим прикладом реалізації винаходу, в) ознакою, що визначає об'єм патентних домагань, тому слід виключити вираз в дужках з формули.

Ознаки «передають інформацію на систему контролю за дорожнім рухом про ДТП чи викрадення автомобіля, наприклад в дорожню поліцію», «за допомогою іншого автомобіля, наприклад евакуатора» викладені таким чином, що порушуються вимоги щодо ясності та стислості викладення формули. Слова «наприклад» вказують на необов'язковість (факультативність) ознак, що

слідують після таких слів, що призводить до порушення вимоги пункту 7.1.2 Правил складання, щодо ясності формули.

У формулі та описі присутнє скорочення «ЗППТ», що не є загальноновживаним. Відповідно до пункту 4.3 Правил складання, при використанні термінів і позначень, що не є загальноновживаними, необхідно пояснити їх значення при першому вживанні в тексті.

Вимога пункту 7.3.6 Правил складання порушена внаслідок відсутності в залежних пунктах формули посилання на незалежний пункт і/або залежний (залежні) пункт (пункти), якого (яких) він стосується.

Під час перевірки новизни винаходу згідно з частиною 3 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.2 заклад експертизи зазначив наступне.

Враховуючи порушену вимогу єдиності винаходу та те, що апелянт не вказав винахід, який підлягає подальшому розгляду, відповідно до пункту 6.4.11 Правил розгляду, проводилась експертиза винаходу, зазначеного у формулі першим.

Початок незалежного пункту формули має наступний вигляд: «Сингулярний спосіб забезпечення безаварійного руху автомобіля – шляхом постійного контролю руху автомобіля в різних аварійних ситуаціях включаючи: появу небезпечних гідрометеорологічних явищ: бурі, зливи, туман, ожеледь, снігопад...».

Першу частину формули що містить поняття «Сингулярний спосіб забезпечення безаварійного руху автомобіля – шляхом постійного контролю руху автомобіля в різних аварійних ситуаціях» неможливо ідентифікувати як окремий винахід, оскільки по суті ці поняття є узагальнюючою назвою набору засобів які стосуються об'єктів різного виду чи сукупності засобів, кожний з яких має своє власне призначення, а в цілому зазначена сукупність не реалізує спільного призначення, оскільки вона не спроможна здійснювати певне цільове перетворення матерії, яке не є простою сумою робочих функцій окремих засобів сукупності. Причому, використання в формулі винаходу слова «сингулярний» ніяким чином не встановлює протилежне.

Наступна частина формули містить поняття «включаючи: появу небезпечних гідрометеорологічних явищ: бурі, зливи, туман, ожеледь, снігопад...», що дає змогу ідентифікувати один з засобів сукупності. Отже, винахід, зазначений у формулі першим, є засобом попередження про небезпечні гідрометеорологічні явища. Подальший аналіз формули дозволив виявити ознаки цього засобу, зокрема:

а) постійно приймають дані супутникової навігації, визначають місце розташування автомобіля;

б) приймають інформацію про небезпечні метеоявища з гідрометеоцентрів і відображають її на дисплеї автомобіля.

Вищенаведені ознаки винаходу, який зазначений у формулі першим є відомими з документа D1 UA 102564 C2 (дата публікації – 25.07.2013) (стор. 3, рядки 29, 34, 35, 40, 41).

Таким чином, винахід, зазначений у формулі першим, є частиною рівня техніки.

Враховуючи вищевикладене, закладом експертизи встановлено, що винахід не відповідає умові новизни в тому вигляді, як він охарактеризований в незалежному пункті формули винаходу (пункт 6.5.2.1 Правил розгляду).

На підставі висновку закладу експертизи Мінекономрозвитку прийнято рішення від 12.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Сингулярний спосіб запобігання уgonу транспортного засобу» за заявкою № а 2016 04776.

Апелянт – Небабін Віктор Георгійович заперечує проти рішення Мінекономрозвитку від 12.02.2019 за заявкою № а 2016 04776 та наводить наступні доводи.

Розглянутий спосіб подавався у вигляді заявок одночасно в Україні та у Російській Федерації (далі – РФ). У РФ прийняте позитивне рішення про видачу патенту на винахід № 2583398.

Крім того, в РФ прийнято закон про обов'язкове оснащення всіх нових автомобілів з 2017 року системою екстреного реагування при аваріях, у якій реалізований розглянутий спосіб і цим урятовано тисячі життів людей під час дорожньо-транспортних випадків.

Апелянт більше 40 років займається науковою та винахідницькою діяльністю, є автором більш ніж 200 наукових робіт та більш ніж 30 винаходів, частина яких впроваджена.

Таким чином, апелянт вважає, що заявлений винахід має винахідницький рівень.

Враховуючи наведені доводи, апелянт просить відмінити рішення Мінекономрозвитку від 12.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Сингулярний спосіб запобігання уgonу транспортного засобу» за заявкою № а 2016 04776 та прийняти рішення про видачу патенту України на дане технічне рішення.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи та яку було наведено під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні.

Керуючись пунктом 2 глави 2 розділу V Регламенту Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, при розгляді заперечення колегія Апеляційної палати перевірила обґрунтованість рішення Мінекономрозвитку, у межах підстав та вимог, викладених у запереченні, керуючись Законом, Правилами складання та Правилами розгляду.

Колегією Апеляційної палати не взято до уваги наведені апелянтом у запереченні відомості щодо видачі патенту РФ по аналогічній заявці, відомості щодо прийнятого в Російській Федерації закону про обов'язкове оснащення всіх нових автомобілів з 2017 року системою екстреного реагування при аваріях та відомості щодо досягнень апелянта в науковій та винахідницькій діяльності, тому що експертиза заявки проводиться відповідно до Закону та встановлених на його основі Правил розгляду та із врахуванням Правил складання, в яких не передбачено врахування зазначених відомостей.

Щодо доводу апелянта, що «остаточний висновок безумовно має винахідницький рівень» колегія Апеляційної палати зазначає, що у рішенні Мінекономрозвитку від 12.02.2019 про відмову у видачі патенту встановлено, що заявлений винахід за пунктом 1 формули не відповідає умові патентоздатності «новизна» (а не «винахідницький рівень», як вказав апелянт) та за пунктом 1 формули винаходу порушено вимогу єдиності винаходу.

Отже колегія Апеляційної палати перевірила обґрунтованість невідповідності заявленого винаходу умові патентоздатності «новизна», передбаченої частиною 3 статті 7 Закону, та обґрунтованість невідповідності заявленого винаходу вимозі єдиності винаходу, яка встановлена частиною 4 статті 12 Закону.

Згідно з пунктом 6.4.6 Правил складання при перевірці одноланкової чи багатоланкової формули з одним незалежним пунктом перевіряють дотримання вимоги єдиності винаходу відповідно до пунктів 7.3.2, 7.3.4 та 7.3.12 Правил складання.

Експертизою відповідно до пункту 6.4.7 Правил розгляду у попередньому висновку кваліфікаційної експертизи №22948/ЗА/18 від 25.09.2018 повідомлено апелянта, що він не усунув порушення вимоги єдиності винаходу, про яке його повідомлено у попередньому висновку кваліфікаційної експертизи №336/ЗА/18 від 04.01.2018, та не вказав винахід, який слід розглядати. Тому, згідно з пунктом 6.4.11 Правил розгляду, проведено експертизу винаходу, зазначеного у формулі першим.

Колегією Апеляційної палати при перевірці формули винаходу встановлено, що у формулі винаходу має місце порушення єдиності винаходу, тому що незалежний пункт 1 формули містить характеристику двох винаходів, кожний з яких має своє власне призначення, а в цілому зазначена сукупність не реалізує спільного призначення, а саме: сингулярний спосіб забезпечення безаварійного руху автомобіля та спосіб захисту автомобіля, водія автомобіля, пасажирів салону автомобіля і пішохода від загибелі і тяжких ушкоджень, в надзвичайних умовах, коли зіткнення автомобіля з пішоходом неможливо запобігти.

Зазначені винаходи не реалізують спільного призначення, тому що призначенням першого винаходу є уникнення аварійних ситуацій, а призначенням другого винаходу є зменшення ушкоджень при аварії.

У формулі винаходу ці винаходи характеризуються такими сукупностями ознак:

Сингулярний спосіб забезпечення безаварійного руху автомобіля - шляхом постійного контролю руху автомобіля в різних аварійних ситуаціях, включаючи: появу небезпечних гідрометеорологічних явищ: бурі, зливи, туман, ожеледь, снігопад, аварійних ділянок доріг, наявність на проїжджій частині доріг тварин і птахів, при цьому виключають доступ в автомобілі водіїв, стан здоров'я яких не дозволяє безаварійно керувати автомобілем, що містить наступні етапи: постійно приймають дані супутникової навігації, визначають місце розташування автомобіля, приймають інформацію про ділянку дороги за допомогою датчиків різних діапазонів хвиль, комплексують ці дані, розпізнають потенційно небезпечні об'єкти, відображають на дисплеї автомобіля отриману інформацію, з урахуванням дорожньої обстановки, а перед запуском двигуна контролюють біометричні дані водія і стан здоров'я водія, і якщо він відрізняється від граничного значення, і на наявність алкоголю, то формують виконавчий сигнал, що блокує включення двигуна, приймають інформацію про небезпечні метеоявища з гідрометеоцентрів і відображають и на дисплеї автомобіля разом з аналізом дорожньої обстановки, на пішоходів для більшого їх розрізнення встановлюють автономні випромінювачі електромагнітних хвиль (EMX), при цьому додатково визначають перед початком і в ході руху перед і під автомобілем потенційно небезпечні об'єкти на дорозі в вигляді: гострих предметів, які можуть пошкодити шини, сторонні предмети; камені, цеглини, відкриті каналізаційні люки, ями, а також сторонні потенційно небезпечні об'єкти, такі як міни під днищем автомобіля, при цьому перед початком і під час руху автомобіля проводять контроль функціонування основних пристроїв автомобіля таких як двигун, попадання в нього води, гальмівної системи, стан колодок і наявність в ній гальмівної рідини, наявність палива, кріплення коліс і у разі виявлення несправностей формують відповідні сигнали, і якщо водій не усуває їх, то автомобіль примусово паркується в безпечному місці, двигун вимикається, вмикається аварійна сигналізація і передається сигнал лиха в пункт дорожньої поліції і (або) на станцію технічного обслуговування, а під час руху автомобіля постійно проводять оцінку можливого зіткнення автомобіля з іншим автомобілем і в разі перевищення допустимої ймовірності виробляють індикацію про цю небезпеку - водієві, а в разі його неправильної реакції, автомобіль примусово паркують в безпечне місце, двигун блокують і передають інформацію про цю передумову до дорожньо-транспортної пригоди (ДТП) в дорожню поліцію, а також не тільки перед початком, але і під час руху

у водія контролюють стан здоров'я і якщо він відрізняється від граничного значення, тим більше, якщо воно різко погіршився (інсульт, інфаркт), то формують виконавчий сигнал, яким автомобіль примусово паркують у безпечне місце, двигун блокується і передається інформація про це в пункт надання швидкої медичної допомоги.

Спосіб захисту автомобіля, водія автомобіля, пасажирів салону автомобіля і пішохода від загибелі і тяжких ушкоджень, в надзвичайних умовах, коли зіткнення автомобіля з пішоходом неможливо запобігти, при цьому активують і формують та подають сигнали управління на зовнішню повітряну подушку безпеки (ЗППБ), ЗППБ виконують у вигляді надувного полого мішку, що має форму сачка, довжиною більшою ніж довжина самого автомобіля, при цьому ширина вхідного отвору ЗППБ більше ширини автомобіля, що забезпечує захист пішохода при бічному зіткненні з пішоходом, а ЗППБ для забезпечення жорсткості знизу зміцнюють з допомогою висунутих горизонтального і вертикального телескопічних піддонів (ВТП), а самі піддони знаходяться до аварійної ситуації в складеному стані відповідно на даху і в багажнику автомобіля, при цьому в аварійній ситуації, коли уникнути зіткнення автомобіля з пішоходом не вдасться, ЗППБ і ВТП спрацьовують одночасно, або автоматично від сигналу керування, або в ручному режимі, шляхом видачі сигналу від спеціальної кнопки водія, що керує автомобілем, при цьому пішохід переміщується всередині ЗППБ і якщо пішохід переміщається в зворотному напрямку, спрацьовує датчик руху тіла пішохода в зворотньому напрямку і тим самим надувають зовнішню повітряну подушку безпеки у вигляді клапана, який закриває вхід ЗППБ, чим запобігають випадання пішохода з ЗППБ, при цьому пішохід здійснює коливальні рухи в ЗППБ і витрачає на них кінетичну енергію, яку він отримав при зіткненні з автомобілем, тим самим рятують його від пошкоджень і загибелі.

На підставі викладеного колегія Апеляційної палати не погоджується з наведеним у пункті 2.1 остаточного висновку твердженням, що порушення єдності винаходу полягає в тому, що «незалежний пункт формули винаходу містить характеристику винаходів, які стосуються об'єктів різного виду, зокрема в незалежному пункті формули присутні ознаки, що характеризують спосіб, а також ознаки, які характеризують пристрій (ознаки, що характеризують конструкцію подушки безпеки)», тому що згідно з пунктом 13.1 Правил складання для характеристики об'єкта винаходу «процес» використовують, зокрема, такі ознаки, як умови виконання дій, зокрема, використання пристроїв.

Колегія Апеляційної палати не погоджується з наведеним у пункті 2.1 остаточного висновку твердженням, що «незалежний пункт формули містить сукупність засобів, кожний з яких має своє власне призначення:

1. Засіб попередження про небезпечні гідрометеорологічні явища;

2. Засіб попередження про небезпечні об'єкти на дорозі;
 3. Засоби зменшення пошкоджень транспортного засобу і пішохода (що включає конструкцію подушки безпеки, та спосіб її використання);
 4. Засіб контролю стану здоров'я водія;
 5. Засіб блокування двигуна;
 6. Засіб діагностування несправностей автомобіля;
 7. Засіб примусового паркування автомобіля»,
- тому що засоби 1, 2, 4-7 мають спільне призначення, а саме уникнення аварійних ситуацій.

Колегія Апеляційної палати не погоджується з наведеним у пункті 3.1 остаточного висновку твердженням, що «Першу частину формули, що містить поняття «Сингулярний спосіб забезпечення безаварійного руху автомобіля – шляхом постійного контролю руху автомобіля в різних аварійних ситуаціях» неможливо ідентифікувати як окремий винахід, оскільки по суті ці поняття є узагальнюючою назвою набору засобів які стосуються об'єктів різного виду чи сукупності засобів, кожний з яких має своє власне призначення, а в цілому зазначена сукупність не реалізує спільного призначення, оскільки вона не спроможна здійснювати певне цільове перетворення матерії, яке не є простою сумою робочих функцій окремих засобів сукупності», тому що, як зазначалось вище, сингулярний спосіб забезпечення безаварійного руху автомобіля об'єднує засоби 1, 2, 4-7, які мають спільне призначення: уникнення аварійних ситуацій.

Колегія Апеляційної палати не погоджується з наведеним у пункті 3.1 остаточного висновку твердженням, що «винахід, зазначений у формулі першим, є засобом попередження про небезпечні гідрометеорологічні явища», тому що, як зазначено вище, першим у формулі зазначено винахід «Сингулярний спосіб забезпечення безаварійного руху автомобіля», який характеризується ознаками, зазначеними вище.

Отже колегією Апеляційної палати встановлено, що у незалежному пункті 1 формули винаходу має місце порушення вимоги єдиності винаходу, але винахід, зазначений у формулі першим, визначений експертизою невірною. Тому перевірка винаходу на відповідність новизні здійснена неправомірно.

На підставі викладеного колегія Апеляційної палати вважає остаточний висновок за результатами кваліфікаційної експертизи про невідповідність винаходу умові новизни необґрунтованим, а рішення Мінекономрозвитку від 12.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Сингулярний спосіб запобігання угону транспортного засобу» за заявкою № а 2016 04776 неправомірним.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», Регламентом Апеляційної палати

Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затвердженим наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 19.02.2019 № 263, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. Заперечення Небабіна Віктора Георгійовича задовольнити частково.
2. Рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 12.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Сингулярний спосіб запобігання угону транспортного засобу та забезпечення безаварійного руху транспортного засобу (автомобіля, літака, мотоцикла) в різних аварійних ситуаціях, включаючи: небезпечні гідрометеорологічні явища (бурі, зливи, туман, ожеледь, снігопад), аварійні ділянки доріг, при наявності на проїжджій частині доріг тварин і птахів із захистом автомобіля, водія автомобіля, пасажирів салону автомобіля і пішохода від загибелі і тяжких ушкоджень, в надзвичайних умовах, коли зіткненню автомобіля з пішоходом неможливо запобігти, при цьому виключають доступ в автомобілі водіїв, стан здоров'я яких не дозволяє безаварійно керувати автомобілем» за заявкою № а 2016 04776 відмінити.
3. Заявку № а 2016 04776 повернути на кваліфікаційну експертизу.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України. Збір, сплачений за подання заперечення, підлягає поверненню в порядку, встановленому законодавством.

Головуючий

Ю. В. Чуян

Члени колегії

Л. І. Тумко

М. О. Говоруха